

SEINÄJOEN SANOMAT

Toimittaja haki rukousklinikalta apua uniongelmiin

25.08.2010 8:00

Krista Rintala

Healing Room -klinikan rukoilijat rukoilevat myös toistensa puolesta.

Rukoilijoilla on ehdoton vaitiolovelvollisuus, sanovat Pirkko-Liisa, Sisko, Hanna-Liisa Malmi ja Timo Saloranta. Sisko ja Pirkko-Liisa halusivat esiintyä jutussa vain etunimillään. (Kuvaaja: Krista Rintala)

Kolme Healing Room -rukousklinikan vapaaehtoista rukoilijaa on ympäröinyt minut. Rukoustiimin johtaja **Hanna-Liisa Malmi** kehottaa minua kääntymään seinään päin ja katsomaan seinälle kiinnitettyä A4:sta, jossa lukee *Jeesuksen Kristuksen läsnäolo*.

Olenko aivan järjiltäni, ajattelen. Jalkani jännittyvät. En uskalla sulkea silmiäni. Mitä jos kilahdan uskoon, huudan Herraa apuun tai alan puhua kielillä?

Otsaani piirrettään öljyllä ristinmerkki. Rukoilijoiden kädet painautuvat kevyesti olkapäilleni.

Olen toivonut rukousta univaikeuksiini. Nukun katkonaista ja pinnallista ja haluaisin vihdoinkin päästä eroon univelastani.

Rukous alkaa. Ensin aloittaa Malmi. Hän rukoilee Jumalaa kuulemaan ongelmani ja saamaan siihen avun. Rukous etenee työstressistä, paineista ja arjen kiireistä levolliseen ja tasapainoiseen mieleen. Hymyilyttää, sillä Malmi puhuu Jumalalle minusta etunimelläni aivan kuin olisimme Jumalan kanssa vanhat tutut.

Keskittymistäni häiritsee tietoisuus siitä, että olen työkeikalla. Yritän pinnistellä, että muistaisin mitä Malmi Jumalalle minusta puhuu. Rukousvuoro vaihtuu.

Ei hihhulointia

Rukoilijoiden äänet ovat ihanan levollisia ja kuulaita. Voisin melkein nukahtaa. Olo on samanlainen kuin kampaajan hieroessa päännahkaa. Olen kirjoittanut rukouspyynnön etukäteen lomakkeelle, jossa kysytään myös, tunnenko Jeesuksen. Rastitin kohdan *En ole varma*.

–Ole varma, Krista. Tästä lähtien sinun ei enää tarvitse epäillä, Sisko sanoo.

Noin viiden minuutin kuluttua rukous päättyy Herran siunaukseen.

–Miltä tuntuu? Malmi kysyy.

–Odotin jotain karsimaattisempaa, mutta ihan turvalliselta, minulta pääsee.

Kokemus olikin paljon arkisempi ja yksinkertaisempi kuin etukäteen ajattelin. Rukoilijat eivät ilmehtineet, mesoneet eivätkä hihhuloineet krusifiksin kanssa.

–Jos Jumala antaa avun, tulen kiitosrukoukseen, lupaan.

Puhkeamme kaikki nauramaan.

Vauva ja kukkia

Ennen kuin minut kutsuttiin rukoiltavaksi, rukoilijat vetäytyvät huoneeseen kolmistaan. Minulle kerrotaan, että rukoilijat kuuntelevat, mitä Jumala rukoiltavasta kertoo. Vasta sen jälkeen rukouspyyntö avataan.

Sisko kertoo nähneensä vauvan, jonka ympärillä on kukkaisia. Kuva tarkoittaa hänestä sitä, että minun pitäisi nauttia elämän pienistä asioista vieläkin enemmän. Siskon iloiset ruskeat silmät suorastaan tukkivat.

–Kun astuit huoneeseen, aistin lämmön ja rakkauden, Pirkko-Liisa sanoo.

Olen vähän hölmistynyt. Pitäisikö minun tehdä jotain? Voinko nyt vain avata oven ja poistua.

–Kiitos, soperran.

En oikein tiedä, kenelle kiitos kuuluu.

Tykkää

100 henkilöä tykkää tästä.

KERRO KAVERILLE

Keskustelua aiheesta

Osallistu keskusteluun

Kaikki uutiset

Onko alaikäisten seksikauppa netissä jäävuoren huippu?

Tahattomalta tuntuva itsensä kaupustelu korvausta vastaan on saanut nuoret suostumaan ostajien ehdotuksiin etenkin netissä. Tyypillisiä tapauksia ovat nuorten riisuutumiset netin välityksellä ja henkilökohtaiset ostajan ja nuo... [Lue lisää »](#)